Ч. 30 Середа 10 (22) лютого 1899. Рік IX

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Ґавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:

на цілий рік зр. 2·40

на пів року „ 1·20

на чверть року „ —·60

місячно . . „ —·20

Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік зр. 5·40

на пів року „ 2·70

на чверть року „ 1·35

місячно . . „ —·45

Поодиноке число 3 кр.

Сойм краєвий.

Вчерашне засїданє сойму було четвертим в ряду перерваної в грудни сесиї. Засїданє розпочало ся при участи 92 послів, а відкрив его маршалок краєвий ґр. Ст. Бадені відчитуючи письмо Є. Ексц. п. Намістника з повідомленєм о скликаню відроченого сойму, а відтак присьвятив теплу згадку помершим послам Фр. Єнджейовичу і Ст. Замойскому. По відчитаню спису петиций, котрих наспіло 237, приступлено до порядку дневного: Справозданє Видїлу краєвого о фондациї Скарбківскій відослано до комісиї буджетової. Над справою дозорця мелїорацийного Войтїха Співака о почисленє лїт служби перейшов Сойм до порядку дневного. Справи вилученя громади Вязівниця з округа судового в Сїняві передано в прихильним внесенєм комісиї правничій.

Пос. Цоль мотивував широко своє внесенє в справі перетвореня школи красних штук в Кракові на академію. Внесенє се відослано до шкільної комісиї. На дневнім порядку стояло відтак внесенє пос. Барвіньского, змагаюче до заснованя видїлової школи женьскої у Львові з руским викладовим язиком. Позаяк пос. Барвіньский ще нездужає і взяв на якийсь час відпустку з сойму, то маршалок стягнув се внесенє з дневного порядку. Пос. Яблоньский мотивував внесенє своє в справі відкритя женьскої семинариї учительскої в Ряшеві. Потреба помноженя таких семинарий є видка. Число охочих до стану учительского женщин є дуже значне. Внесенє відослано до шкільної комісиї. Пос. Середнявский мотивував своє внесенє в справі винагороди за підводи, даванї громадами на желанє ц. к. властий. Бесїдник уважає дотеперішну винагороду (3 кр. від коня і кільометра) за малу і домагає ся або полекші сего тягару, або підвисшеня винагороди на подвійну суму. Внесенє відослано до адміністрацийної комісиї. Потім слїдували справозданя Видїлу краєвого з доповняючих виборів послів з міста Білої, Новогу Торгу і з більшої посїлости округів виборчих Тарнова і Жовкви. Справозданя сї приняв сойм без замітів до відомости. Вкінци слїдували ще справозданя краєвого видїлу з кількох дрібнїйших справ (дорогових мит на мості через Любачівку в Сурмачівцї, на мості через Страдомку в Бохни, на дорогах повітових Домараж-Стрихів та на мості через Криворіку в Вісньовій). На тім вичерпано дневний порядок. Під конець засїданя заінтерпелював пос. Окуневский краєвого маршалка, що він доси зробив в справі львівскої щадницї, як в часї поїздок своїх до Відня, так і тут в краю? длячого акция в тім напрямі веде ся так млаво? чи вкладки вкладчиків суть певні і чи потягнено виновників до одвічальности? Маршалок відмовив відповіди на сю інтерпеляцию, мотивуючи відмову тим, що інтерпеляция повинна бути внесена на письмі, перед засїданєм і підписана 15 послами. Посол Окуневский жадав тепер поясненя на свої запитаня від маршалка яко приватного чоловіка. На се відповів маршалок, що він яко приватний чоловік не відповідає прилюдно в соймі.

Слїдуюче засїданє скличе маршалок письменно в четвер, наколи комісиї доставлять досить материялу до дневного порядку.

Вісти полїтичні.

До Politik доносять з Відня, що становище правительства єсть так само сильне як було перед роком і що правительство без порозуміня з Нїмцями і Чехами не рішить нїчого, анї не зробить нїякої зміни в розпорядженях язикових. Дуже богато зависить від того, чи Нїмцї вступлять до ческого сойму; в такім случаю акция правительства наступить зараз. Коли же би Нїмцї держали ся і дальше полїтики абстиненцийної, то правительство спробує ще раз скликати парлямент, а на случай коли би і то показало ся безуспішним, возьме ся тогди дальших остаточних способів.

Екзекутивний комітет молодоческих послів вислав письмо до намістника ґр. Куденгове з просьбою, щоби він застановив ухвалу ческої каси ощадности, признаючу Ґранд готель на дім для нїмецких академіків.

В парских кругах парляментарних ходить чутка, що послание нового президента Любета зазначить великий пошановок для устрою конституцийного і відкличе ся до ідеї успокоєня і згоди та віддасть похвалу армії і виcкаже надію, що нарід маючи для неї привязанє і шануючи високо справедливість відиcкає давну гармонію, єдність і згоду. В справах заграничних буде Франция вести полїтику вірну своїм дружним відносинам.

17)

ТРИ КОПАЛЬНИКИ ЗОЛОТА.

(З нїмецкого — А. Ґентї'го.)

(Дальше).

— На всякий случай — вмішав ся тут дон Карльос до розмови — я маю право їхати з вами. Мої сестри в небезпечности, і я не можу позволити, аби чужі жертвували за них своє житє, а я щоби сидів собі безпечно здалека. То мусите менї признати.

— Очевидно — відповів Ґуґо. — Я припускав, що ви будете при тім обставати і признаю вам повну справедливість.

— Властиво тої проби не повинно ся робити — сказав дон Рамон — коли я можу окупом освободити дочки. Небезпечність була би надто страшна і хоч 200.000 долярів поважна сума, то однако я волїв би три рази тілько заплатити, анїж ви мались би виставляти на небезпечність. Лише питанє, яку певність дадуть менї опришки, що видадуть полонених, коли одержать грошї і о тім вскорі дізнаю ся. Отже не зробимо нїчого, доки не одержимо тої відповіди.

— А не було би добре, пане Рамоне, колиб ви перейшли ся до кріпости і порозуміли ся з офіцером, аби він кождої хвилї мав двайцять або трийцять людий готових до дороги? Коли ви рішите ся на пробу освободити ваші дочки, то тим лїпше, чим скорше ми виберемо ся, т. є. коли ви наміряєте взяти вояків замість ваших людий.

— Я вже говорив з офіцером — відповів дон Рамон. — Ми жиємо в приязни і він зараз прийшов, скоро лиш почув о моїм нещастю, та дав менї до розпорядимости цїлу свою залогу.

В тїй хвили увійшов слуга і сповістив, що якийсь чоловік хоче бачити ся з дон Рамоном. Дон Рамон вийшов з комнати і вернув зараз з коротким листом. Лист звучав:

„Пане:

Коли хочете мати ваші дочки, то мусите нам вірити. Ми не даємо нїякої певности, крім нашої торжественної обітницї. Скажіть мому післанцеви, котрого дня будете мати готові грошї і не зволїкайте довше як тиждень. Він прийде тодї знов до вас, аби відобрати окуп. Старайте ся, аби нїхто не слїдив за ним, бо инакше житє ваших дочок в небезпечности. Дочки вернуть до вас в 24 годин по зложеню окупу".

Подумавши трохи, написав дон Рамон відповідь, в котрій за порадою Ґуґа просив десять днїв часу для зібраня готївки в золотї, і дав слово чести, що нїхто не буде слїдити післанця.

— Ось моя відповідь — сказав дон Рамон, віддаючи письмо післанцеви. — Скажіть вашому начальникови, що я додержу слова, і спускаю ся на те, що і він зробить так само.

— Ну, пане Ґуґо, виложите менї подрібнїйше ваш плян? В який спосіб має бути войско під рукою, аби его не бачено?

— Доктор гадає, аби ви ще нинї повідомили команданта кріпости о тім, що відкрито місце перебуваня ваших дочок. Командант має передовсїм уважати на те, щоби не викликуючи підозріня, привести своє войско на то місце. Дальше попросіть его о найстрожшу тайну о всїх рухах войска до нинї вечера, і о то, аби не видавав нїяких приказів, доки аж кріпость не буде замкнена і не перестане всякий рух. Відтак нехай держить в поготівли одного офіцира і двайцять вояків, аби вимаширували около четвертої години рано під проводом одного копальника золота, котрий нинї вечер передасть ему вашу карту. То буде очевидно доктор. Попросіть офіцира, аби завірив ему безусловно. Дальший наш плян такий, аби вояки маширували тамтою стороною ріки яких 40 кільометрів, а відтак до ночи аби задержали ся. В тім місци будуть они віддалені від криївки опришків так як від Ель Пазо, і коли приятелї розбишаків довідають ся, що відділ войска вимаширував, не будуть підозрівати, що їх марш стоїть в звязи з нашою справою. Як ніч настане, підуть дальше, перейдуть ріку і около 1-ої години в ночи получать ся з вами і зі мною коло місточка Ахaнео; звідтам піде-

Новинки.

Львів дня 21-го лютого 1899.

— **О мандат посольский** з міста Коломиї, опорожнений внаслїдок зложеня его дотеперішним послом п. Щепановским, убігають ся, як доносять польскі ґазети, пп.: др. Дембіцкий, др. Гачевский і проф. Криціньский. Підносять також кандидатуру президента апеляциї др. Тхуржніцкого. П. Едм. Стаженьский оголошує, що не кандидує і кандидатури не прийме.

— **В справі львівскої каси ощадности.** Синдик галицкої каси ощадности др. Малаховский зрезиґнував із свого становиска, котре занимав від 1887 р. В письмі до заряду каси заявив др. Малаховский, що в теперішних обставинах не може погодити обовязків синдика каси щадничої з обовязками президента міста Львова і соймового посла, а уважаючи ті послїдні для міста і краю важнїйшими, уступає з синдикату каси. — Як доносить Gaz. Narod., розведено на внесенє прокураториї державної доходженє карне в справі галицкої каси ощадности. Судия слїдчий, щоби виробити собі образ, в якім напрямі і против кого має вести слїдство, переслухав передовсїм правительственного комісаря радника двора Єґермана. Слїдство веде п. Мілашевский.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Дня 20-го лютого с. р. отвирає ся поміж стациями Лужани і Жучка при км. 257 і 298 на шляху Львів-Іцкани перестанок Мамаївцї для обмеженого руху особового і пакупкового. Білети буде видавати ся на перестанку (будка ч. 205) а пакунки будуть принимані за оплатою при відборі.

— **Загальні збори** філїї руского Товариства педаґоґічного в Тернополи відбудуть ся дня 5-го марта с. р. о 2-ій годинї по полудни в комнатах „Рускої Бесїди“ при ул. Костельній з слїдуючим порядком дневним: 1) Отворенє зборів; — 2) справозданє виділу, скарбника і комісиї контрольної; — 3) вибір виділу на рік слїдуючий; — 4) внесеня і інтерпеляциї.

— **Розміщенє войска.** Полк уланів ч. 8, котрий тепер розміщений в Чорткові, Заліщиках і Монастирисках, а котрого доповняюча кадра есть в Станиславові, має бути перенесений до Відня, звідки прийде полк уланів ч. 1.

— **Копальні галицкої нафти.** Fremdenblatt подає чутку, що віденьске кредитове заведенє (Creditanstalt) носить ся з гадкою закупити ті копальні нафти, що були доси власностию п. Щепановского і спілки.

— **Іцик-Піцик або дотеп п. Х.** Перемиска ґазета „Głos. przem.“ розповідає таку цікаву історию: До пропінациї в Перемишли прийшов похатник, що продає яблока, фіґи і т. п. Пан Х. Р. урядник тамошний був очевидно в добрім гуморі, бо казав похатникови говорити без перерви через дві години: „Іцик-Піцик“, а за то обіцяв заплатити єму 50 зр. Як казав, так і стало ся. Похатник почав спокійно деклямувати: Іцик-Піцик, Іцик-Піцик, Іцик-Піцик.... і так говорив без перерви майже вже чверть години. Занепокоєний п. Р. зателефонував по полицию, подаючи до відомости, що до него влїз якийсь дурнуватий, котрий виговорює якісь незрозумілі слова. Полицаян відставив похатника на стацию полициї. Похатник через дорогу не відповідав зовсїм на піякe питанe, лиш заєдно повтаряв Іцик-Піцик, Іцик-Піцик. Закликаний до протоколу, говорив він заєдно Іцик-Піцик, не зважаючи на то, що его штуркають. Коли его замкнули до арешту, не дав ся і тим збити з глуздів, лиш заєдно говорив своє Іцик-Піцик на велику радість своїх товаришів в „Івановій хатї“. По двох годинах запукав на ключника і перед урядником полицийним вияснив причину свого поступованя. Тогди закликали п. Х. Р. і той мусїв заплатити 25 зр. Так закінчила ся історія славного Іцика-Піцика.

— **Любов а чорнило.** З важким серцем вибирала ся Юлїя Лесек з Судової Вишнї на службу до Львова, бо в її piднім місточку мав остати ся її милий, челядник шевский, що обіцяв ся оженити ся з нею, скоро лиш отворить собі робітню на власну руку. Щоби ще Юльцї лекше їхало ся до Львова, постановив її милий відвести її. По дорозї прийшла Юльцї гадка відобрати собі житє і она стала розвідувати ся у свого милого, чим би найпевнїйше могла позбавити ся житя. Остаточно вибрала собі до смерти — чорнило. Приїхавши вечером до Львова, купила собі зараз фляшинку чорнила і випила відразу мимо того, що оно їй нелуже смакувало, а почувши, що їй недобре зробило ся, поклала ся на площи Марияцкій і так ждала спокійно смерти. Але замість смерти з косою явив ся полициянт з шаблею, а довідавши ся, що Юлька отруїла ся, завів її на стацию ратункову, де її лїкар спломіць виполокав жолудок помпою, почім відставлено її до безплатного полицийного готелю.

— **Помер** у Львові Ремиґій Клебер, інжинер державних зелїзниць, в 53-тім роцї житя.

Господарство, промисл, торговля, гіґієна і вихованє.

Добрі ради.

— Впорядкована наука господарства. (І. Рільництво) — **§ 21.** До знарядів господарских, котрими при помочи звірят обрабляє ся землю, належать: плуг, рало, борона і валок. Найважнїйшим зі всїх есть плуг і длятого повинен кождий господар на нїм добре знати ся і уміти підобрати собі такий, який для него найлїпший. Від доброго плуга вимагає ся, щоби він добре різав землю, добре її відвертав і кришив; щоби его можна вигідно і добре наставити до глубшої або мілчої орки, щоби був зроблений з доброго материялу і щоби не був за тяжкий і легко ходив, бо в противнім случаю треба до него більшої сили робочої. Плуг складає ся з таких частий: грядїль, до котрого прикріплена стовба; від сеї іде знов підошва, котрою плуг суне ся по земли; дальше есть леміш, чересло і чепиги. Нинї попридумувано множество всїляких плугів, але тут годі нам про них говорити і длятого згадаємо лиш про два найважнїйші: 1) Знаменитим плугом, зробленим після всяких правил механїки есть плуг бельґійский, званий також гогенгаймским. Єсть то плуг без колесниці. З обох боків грядїля суть приправлені дві зелїзні штаби, пришрубовані в тім місци, де від грядїля іде стовба; ті штаби сходять ся на передї грядїля, і можна їх або підсунути в гору або спустити в долину. На переднім кінци грядїля есть зелїзна ключка, що іде з гори в долину, а в котрій суть дїрки. Тота ключка есть поміж згаданими повисше штабами; отже тоті штаби можна піднести о одну, дві дїрки висше або одну, дві спустити низше, після того чи треба орати мілче, чи глубше. З переду на грядїли перед чересломи есть хідка, котру можна підтягати в гору або спускати в долину; на тій хідцї плуг нїби ходить, на долішнім її кінци есть каблуковате зелїзо, загнене передним кінцем більше в гору і оно суне ся по земли. Стовбу і підошву в сім плузї роблять тепер з кованого зелїза; леміш есть клиноватий а полиця буває вигнена на лад шруби. — 2) До найлїпших плугів зачисляють нинї плуги Зака (Sack). Сут то плуги сталеві з колесницями; леміш, чересло і полиця суть зроблені із стали. Плуги ті роблять так, що можна до них причіпати плужки до підгорта-

---

мо в гори, випічнемо в день і вечером підступимо під яр, в котрім лежить то розбійниче гнїздо.

— То знаменитий плян; але як ми виїдемо звідси завтра вечером неспостережено?

— Доктор і я гадаємо, що буде найлїпше, коли ви завтра рано поїдете до вашого банкира. То видасть ся зовсїм природним. Вечером по заходї сонця поїдете знов до него, передасте слугам конї, війдете до дому банкира і вийдете відтак з него обвинені плащами задними дверми. Потім підете пішки аж до місця, о пів милї за Ель Пазо, де Гуан буде на вас ждати з кіньми. Я також там буду. Люди, що певно вас слїдять, будуть очевидно гадати, що ви у банкира. О десятій годинї вийде банкир перед двері і скаже вашим слугам, аби їхали до дому і привели вам конї аж на другий день рано, бо ви будете у него ночувати. Навіть коли би драби що підозрівали, що не видає ся імовірним, не будуть знати куди ви поїхали, бо ви на кождий спосіб випередите їх о дві години.

— Знаменитий плян! Ви збільшаєте ще наш довг вдячности супротив вас.

Зроблено всьо після умови. Гуґо вернув зараз до Ель Пазо, а вечером сїв доктор на свого коня і поїхав до кріпости, а відтак в ночи виїхав з войском в похід. Другий день минув спокійно. Скоро смеркло ся, пішов Гуґо до стайнї, осїдлав сам свого коня і нїким незамічений поїхав в напрямі як до фільварку дон Рамона. За містом завернув в бік і далеко обїзджаючи приїхав на місце, де Гуан ждав з кіньми дон Рамона і Карльоса. Они завели конї в корчі, аби їх не бачили прохожі. В годину пізнїйше прийшов дон Рамон з сином пішки; приведено конї, они всїли і пустили ся чвалом, а Гуан їхав передом і показував дорогу.

Їхали так скоро кілька годин; мусїли спішити ся, бо о першій мали після умови стрітити ся з войском в означенім місци.

Приїхали чверть години перед умовленим часом, а десять мінут по першій почули тупіт кіньских копит. Доктор їхав попереду і задержав ся, коли побачив товаришів.

— Пішло всьо добре, Гуґо? — спитав.

— Знаменито, о скілько знаємо.

— То поручник Мазон, командант відділу — сказав доктор. — Пане поручнику, то дон Рамон Пералес.

— Ви, пане, дуже точні — сказав офіцир. — Маю приказ віддати себе і мій відділ до вашої розпорядимости. Гадаю, що задержимо ся на пів години, заки пустимо ся в дальшу дорогу. Ми скоро їхали, а ви здаєть ся ще скорше, бо ваш провідник сказав менї, що не виїдете з Ель Пазо перед осьмою годиною. Менї здаєть ся, що сеї ночи будемо мати ще далеку дорогу.

— Ще двайцять миль — сказав доктор. — Незабаром зійде місяць, а ми потребуємо его сьвітла. То нїчого не шкодить, коли відпічнемо ї цїлу годину, пане поручнику, і зїмо вечерю.

В часї відпочинку говорив доктор довго з Гуаном, що в тій околици був немов у себе дома.

В три години пізнїйше були вже далеко в горах і задержали ся аж в лїсї коло яру. На краю лїса вийшов напротив них Сім і Райс.

— Я дожидав вас аж нинї в ночи — сказав Сім.

— Знаєте може що нового о моїх дочках? — спитав дон Рамон.

— Анї слова — відповів Сім. — Біль і я не спустили з ока нї на хвилю яру і дому. Приїхало кількох опришків на конях. Очевидно ми не можемо знати, що стало ся в ночи, але числимо, що есть їх тут до трийцять хлопа, крім тих, що може суть в місточку і вартових при входї до яру. Менї здаєть ся, що тепер зібрала ся тут майже цїла шайка; імовірно ватажки хотять їх всїх мати на оцї, аби забезпечити ся перед зрадою. Гадаю, що справа не змінила ся від того часу, як ви звідси виїхали.

— То добре. Тепер ми чотири і дон Карльос підемо в долину і будемо старати ся дістатись до дївчат. Як будемо в домі випалимо три рази з револьвера на знак, що дон Рамон з вояками має поспішити нам на ратунок.

Дон Рамон дуже бажав прилучити ся до виправи, але доктор рішучо спротивив ся.

— То дуже збільшило би нашу небезпечність — сказав. — Коли ми всї пять дістанемо ся до ваших дочок, то зможемо легко задержати опришків якийсь час, заки ви надійдете. Я волїв би іти без вашого сина, але що Гуґо дав єму слово, то нама вже о чім говорити. При таких нагодах найлїпше як є мало людий; кождий чоловік більше подвоює небезпечність.

11.

Зараз по заходї сонця пустили ся всї пять до яру. Доктор гадав, що лїпше не ждати аж доки розбишаки не поклaдуть ся спати.

ня, два або три плуги доораня, і тогди такий плуг оре дві або три скіби відразу, і т. д.; їх називають длятого також плугами універсальними. Плуги Зака до глубокої орки мають ще з переду перед чересломъ малий плужок до підрізуваня, а в колесници єсть одно колесо (від скиби) більше, а друге (від поля) менше. Колесницю причіпає ся ланцухом до гряділя довше або коротше, а другим ланцухом можна гряділь пустити висше або низше, після того, чи хоче ся орати глубше, чи мілче. Плуги Зака після того яка їх вага (80 до 106 кільо) і до якої ани орки (3 до 10 цалів), платять ся по 32 до 37 зр.

— Нащо чересло в плузї? Дуже мало господарів у нас здає собі справу з того, нащо чересло в плузї. Певно, що кождий відповість: „На то, щоби різало землю", — але на тім і конець. А то, бачите, в тім найважнїйша річ, щоби знати, як чересло має різати землю. Чересло відкравує скибу з боку, ріже землю з долини в гору, тому, що єсть долішним кінцем подане наперед; длятого може леміш, котрий ріже землю з під споду, підхоплювати єї як-раз тогди, коли чересло відрізало вже єї з боку. Плуг може длятого дуже легко посувати ся наперед. Не так було би, як би чересло було долішним кінцем посунене взад а горішним наперед. Тогди різалоби оно скибу з гори в долину і заким би єї зовсїм відрізало, леміш мусїв би рити ся в під невідрізану скибу і ішов би дуже тяжко. Длятого треба дуже уважати на то, щоби чересло було долїшним кінцем добре подане наперед і щоби кінчик чересла стояв як-раз проти кінця леміша. Як би чересло було перехилене трохи в бік від поля поза леміш, то різалоби скибу ширше, як би єї брав леміш спід споду; леміш мусїв би тогди рвати і здоймати більшу скибу, а плуг ішов би тяжко. Ще гірше було би, як би чересло було перехилене понад леміш в сторону до скиби; оно би тогди різало вузшу скибу, як би єї брав леміш, а леміш мусїв би рити ся в невідрізану землю ішов би дуже тяжко і лиш розривав землю а не орав. Длятого треба дуже уважати на то, щоби чересло не було анї крихти перехилене нї на ліво нї на право, а стояло рівнїсенько з кінчиком леміша.

— На що треба зважати при закладаню саду. Хто хоче заложити собі сад, повинен розважити собі добре отсї точки: 1) Яка єсть пересїчна річна теплота в данім місци. Она повинна бути 6 до 10 степенів Цельзия. Чим більша теплота, тим ліпше. Пересїчна річна теплота для сторін: Ярослав, Сокаль, Ожидів, виносить більше як 7 степенів (докладно 7·7° Ц. після Казим. Шульца: „Ogólny zarys stref klimatycznych"); в сторонах Львова і Комарна 7 степ. (7·2 і 7·4); в сторонах Тернополя 6 степ. (6·6); в Ягольници майже 7 степ. (6·9); Криворівня 6 і пів степ.; Лімна і Турка трохи більше як 5 і пів степ.; для Бережанщини, Станїславівщини, Покутя і полудневого Поділя пересїчна річна теплота незвістна, але не ма сумніву, що там під сим взглядом садовина може дуже добре удержати ся. — 2) Коли зачинають цвисти які дерева овочеві. (В Ожидові цвите н. пр. яблінка пересїчно 9. мая, а пускає листє 27. цьвітня; груша пускає листє 26. цьвітня а цвите 7 мая; слива пускає листє 27. цьвітня а цвите 6 мая). Чим де скорше цвитуть дерева, тим ліпше місце на сад. — 3) Коли снїг тає. Де скорше тає, там єсть ліпше місце. — 4) Треба порівнати з другими ростинами: Де доспіває виноград, там будуть удавати ся морелї і брескинї, та делікатна садовина; де пшенична земля, там удають ся добре ліпші столові овочі; де житна земля, там добре місце на твердші столові овочі, а де вівсяна земля, там удає ся садовина, котру лиш в господарстві можна зижиткувати. — Дальше треба розважити обставини, котрі мають вплив на кліматичні відносини, але о тім пізнїйше.

— Жива і мертва або різницка вага. Коли різник заріже рогату худобину, випатрошить єї, відотне голову по перший хреб шийний і ноги по скокові сустави, здойме шкіру, розчвертує худобину і зважить всї чвертки і нирки та лій нирковий а відтак все зважить, то вага всїх чверток разом з мясом на ребрах, з нирками і лоєм нирковим називає ся мертвою або різницкою вагою. Господареви треба иногдї знати, як можна з живої ваги обчислити мертву вагу і длятого треба собі запамятати, що кождих 100 кільо живої ваги дають у добре утученого вола 60 до 66 кільо мяса в чотирох чвертках і 8 до 12 кільо лою. На шкіру числить ся 5 до 7 процент. Худа худобина дає на 100 кільо живої ваги 42 до 46 кільо мяса і 1 до 3 кільо лою. У телят числить ся на 100 кільо живої ваги 55 до 60 кільо мяса, 6 кільо на голову, 4 кільо на ноги а 9 кільо на шкіру.

Перениска господарска.

Читальня „Просьвіти" в Уневі: Ваше питанє як би умисно склало ся так, щоби о скілько можна утруднити відповідь. Так стрімкий горб, що нахилений до 30 степенів, положений до півночи і з неперепускливою спідною почвою єсть дуже недогідний до управи збіжа. Як его орати? Найвідповіднїйше було би в поперек, коли би можна і коли би не було нїякої перешкоди. До ораня таких стрімких горбів уживає ся окремих плугів, або таких, котрі можна обертати, або в котрих можна полицю відоймати з одного боку а прикладати до другого. У нас таких плугів майже не знають і тому стрімких з'убочий не уміють обробляти; орють з гори в долину а вода все змиває. Відтак треба робити вузкі загони по 5 до 6 скиб а між загонами добре витягати борозди. Крім того косо по через поле робить ся борозди для повільного спаду води. При тім треба уважати, щоби ті борозди не робили колїна, де би вода спирала ся. Наконець в долинї під горбом, в тім місци де борозди сходять ся, треба покопати ями, котрі би ловили змулювану землю. Таке поле найліпше гноїти обірником, а коли его нема, то треба купити; то буде ще найдешевше. Штучних навозів не радимо уживати, бо на тім треба добре розуміти ся, треба може кілька родів, а остаточно все до нічого не придасть ся а буде лиш великий видаток. Так само не можемо сказати чи і який зелений погній був би добрий. Се зависить від ґрунту і положеня; ґрунту не знаємо а положенє єсть недогідне. Вовкиня (люпін) не любить глинистої землї а на вапнистій таки зовсїм не удає ся а конюшина знов любить вапнисту глинку а не удає ся на твердих глинах і там де сподом камінє. От і все, що можемо порадити. Може у Ваших сторонах єсть який добрий учений господар, котрий знає Ваш ґрунт, то порадьте ся его.

Торг збіжевий.

Львів дня 18-го лютого: Пшениця 9·30 до 9·75 зр.; жито 7·50 до 7·80; ячмінь броварний 6·75 до 7·75; ячмінь пашний 5·76 до 6·—; овес 6·50 до 6·75; ріпак 10·50 до 11·—; горох 6.— до 6·50; вика 5·25 до 5·80; насїнє льняне —·— до —·—; сїмя конопельне —·— до —·—; біб —·— до —·—; бобик 5·25 до 6·—; гречка 7.50 до 8.25; конюшина червона галицка 45·— до 60·—; шведска 40·— до 60·—; біла 40·— до 50·—; тимотка 17·— до 21·— ганиж —·— до —·—; кукуруза стара 5·50 до 5·80; нова 5·50 до 5·80; хміль —·— до —·—.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 21 лютого. Крім галицкого сойму розпочали вчера наради також сойми: моравский, горішно-австрийский і зальцбурґский.

Будапешт 21 лютого. Також дневники опозицийні доказують, що Кольоман Сель єсть найвідповіднїйшою личностию для упорядкованя теперішного політичного положеня.

Париж 21 лютого. Збори 4 ґруп републиканьских ухвалили внести інтерпеляцию до правительства з причини суботнїшних демонстраций. Комісия сенату для ревізиї процесу вибрала Бісселя референтом.

Париж 21 лютого. Вчера до пізної ночи роїло ся по бульварах, але розрухів не було нїяких.

Канеа 21 лютого. Кн. Юрий в присутности консулїв відкрив вчера народні збори і предложив між иншими проект кретийскої конституциї.

— Очевидно не можемо нїчого розпочинати — сказав до товаришів — доки всьо не успокоїть ся; але як довго они сидять при ватрі та курять і бесїдують то не сторожать так добре і не замітять нашого приходу. Але коли всьо утихне будуть вартівники наслухувати.

Они мусїли поволи і осторожно ступати, аби котрий не піткнув ся на камени або пни та наробив лоскоту. Доктор як провідник ішов перший, другі ступали зараз за ним. Коли так ішли осторожно двайцять мінут, прийшли на місце, звідки доктор слїдив перше дім. На терасі горіла ватра, коло котрої сиділо і лежало около пятнайцять опришків. В сьвітлї полумінп блищали фляшки і склянки; один грав на мандолїнї і співав; але лиш мало котрий уважав на него, они голосно бесїдували і переплїтали розмову іспаньскими проклонами.

— Комната, в котрій сидять ваші сестри — сказав доктор до дон Карльоса — лежить по другій стороні дому. Я не хотів нїчого починати, доки всї не покладуть ся спати; але они там так весело забавляють ся, що буде найліпше, коли підемо зараз і дамо знати сестрам, що ми тут. Підійдемо тихонько на другу сторону; послїдним разом не було там варти, але нинї може там хто сторожить.

По других двайцятьох мінутах прийшли під скалу, на котрій стояв дім. Доктор привіз з собою з Ель Пазо линву закінчену на кінци малим зелїзним гаком, обвиненим щільно кусниками сукна. Тепер закинув він линву за поруче бальконна і при другім закиненю линва обкрутила ся і гак вчепив поруче.

— Лізьте насамперед на гору, Гуґо — сказав доктор. — Як будете на горі лягайте і лежіть спокійно одну, або дві мінути, а як будете бачити, що всьо безпечне, потрясїть линвою; відтак вилїземо ми на гору один по другім. Кождий нехай зараз кладе ся, скоро дістане ся на гору.

Дон Карльос поліз за Гуґом і вскорі всї були на бальконї.

— Видите он-тамто сьвітло? — сказав доктор до дон Карльоса. — То комната ваших сестер. Як я вам казав, всї вікна на долинї замуровані, але в горі полишено отвір на три або чотири цеглп, аби впустити сьвітло і воздух. Ідіть же з Сімом там, він стане під стїною, а ви вилїзете єму на рамена і імовірно дістанете ту діру; відтак підлїзьте до гори і загляньте до середини. Очевидно всьо мусить зробити ся як найтихійше, бо може хто бути в комнатї. Як они самі, скажіть їм, що ми хочемо зробити; а подивіть ся чи за тими цеглами є решітка. Бою ся, що так буде, бо в іспаньских домах долїшні вікна по найбільшій части з решітками. Райс, ходіть зі мною до правого угла дому, а ви Гуґо до лївого. Як почуєте, що хто іде, то псикніть легко аби ми всї поклали ся зараз під стїну. Тепер так темно, що нас не видко, хиба би хто упав на нас. Колиб так було і той, що спотикне ся зігне ся, аби побачити, хто то лежить, то треба єго або на місци пробити ножем, або сильно стиснути за горганку, аби не міг кричати.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

До Народної Часописи

і

Газети Львівскої

Всїлякі

ОГОЛОШЕНЯ

принимає виключно

Аґенция

ДНЕВНИКІВ і ОГОЛОШЕНЬ

у Львові, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Ново отворена Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників

і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).